

УДК 347.73:336.226.11(477)«2014»

Ірина Приходько,
канд. юрид. наук, суддя
Вищого адміністративного суду України

ПЕРСПЕКТИВИ ПРОВЕДЕННЯ ПОДАТКОВОЇ АМНІСТІЇ КАПІТАЛІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ В УКРАЇНІ (З УРАХУВАННЯМ РЕЗУЛЬТАТІВ ПОДАТКОВОГО КОМПРОМІСУ 2014 РОКУ)

Автор досліджує перспективи проведення податкової амністії капіталів фізичних осіб в Україні. Вказується, що в Україні вже проводилися податкові амністії: у 2014 році був проведений податковий компроміс щодо податкових зобов'язань з податку на прибуток підприємств та податку на додану вартість. Проаналізовано результати податкового компромісу, визнано їх негативність. З урахуванням умов ефективного проведення податкових амністій, виокремлених зарубіжними науковцями на підставі аналізу проведення податкових амністій в інших країнах, відзначено причини негативних результатів проведеного податкового компромісу в Україні. Зроблено прогноз щодо негативності проведення податкових амністій капіталів фізичних осіб на сучасному етапі в Україні.

Ключові слова: податкові амністії, амністія капіталів, податковий компроміс.

Постановка проблеми. 12 березня 2018 року під час зустрічі з журналістами Президент України наголосив на доцільності проведення податкової амністії стосовно капіталів фізичних осіб шляхом запровадження «нульової декларації». «...Я пропоную ще раз повернутися до обговорення так званої «нульової» декларації. Ми не можемо говорити про те, що кожен українець у чомусь винен, треба дати можливість кожному українцю заплатити відповідний податок відповідно до закону, завести гроші в Україну, інвестувати їх в українську економіку і відчувати себе вільним громадянином вільної країни», – наголосив президент на зустрічі з представниками бізнес-спільноти [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Про проведення податкових амністій в Україні вже давно ведуться бурхливі дебати, при цьому експертні оцінки щодо реалізації зазначеного заходу істотно різняться: О. Білоус, А. Вишинський, М. Рибій, О. Сльозко, А. Глазова та інші науковці визначають їх як «геніальну ідею», «рятівне коло» чи засіб фінансового оздоровлення вітчизняної економіки [2, с. 138; 3; 4; 5, с. 33], а А. Афан, Д. Гетманцев, Д. Бондаренко, Р. Макарчук тощо називають «аферою», черговою корупційною схемою, що під товстим шаром барвистих обіцянок ховає цілу низку підводних рифів, які поставлять на коліна весь український бізнес, який і так з останніх сил захищається в океані інвестиційних, валютних та інших перипетій [6; 7; 8; 9; 10].

У Верховну Раду України було подано декілька законопроектів про проведення податкової амністії [11], і навіть було проведено податковий компроміс, який фактично являв собою податкову амністію. Оголошений податковий компроміс був Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо особливостей уточнення податкових зобов'язань з податку на прибуток підприємств та податку на додану вартість у разі застосування податкового компромісу» № 63-VIII від 25.12.2014, який вніс відповідні зміни до ПК України, доповнивши його підр. 9-2 розд. XX «Перехідні положення» [12]. Правом на податковий компроміс могли скористуватися будь-які платники податків (або їх посадові/службові особи), які знижували свої податкові зобов'язання з податку на прибуток підприємств та/або податку на додану вартість за будь-які податкові періоди до 01.04.2014 (п. 1 підр. 9-2 розд. XX «Перехідні положення» ПК України), тобто індивідуально невизначене коло осіб, загальною ознакою яких було те, що вони порушили норми законодавства про податки та збори.

Мета статті. З огляду на оголошений Президентом України П. О. Порошенко напрям на проведення податкової амністії капіталів фізичних осіб, особливої актуальної набуває дослідження результатів уже проведеної у країні податкової амністії, визначення того, чи досягла ця амністія своєї мети, виокремлення причин, які зумовили її результат, для прогнозування результатів податкової амністії стосовно

капіталів фізичних осіб і визначення доцільності проведення податкової амністії капіталів фізичних осіб.

Виклад основного матеріалу. За умовами податкового компромісу, проведеного у 2014 році, платники податків, які бажали скористатися правом на податковий компроміс, повинні були добровільно сплатити до бюджету суми знижених податкових зобов'язань з податку на додатку вартість та/або податку на прибуток, а натомість сума зниженого податкового зобов'язання знижувалася на 95 % суми податкового зобов'язання, яке платник податків повинен був сплатити (95 % суми зниженого податкового зобов'язання з податку на прибуток підприємств та/або податку на додану вартість вважалися погашеними, штрафні санкції не застосовувалися, пеня не нараховувалася) (п. 2 підр. 9-2 розд. XX «Перехідні положення» ПК України) [13]. Податковий компроміс застосовувався за бажанням платника податків у разі: добровільного декларування платником податків занижених податкових зобов'язань з податку на додану вартість та податку на прибуток у відповідних податкових звітних періодах до 1 квітня 2014 року (п. 1 підр. 9-2 розд. XX «Перехідні положення» ПК України); добровільного декларування платником податків занижених податкових зобов'язань у разі, коли у платника податків незалежно від процедури податкового компромісу за рішенням контролюючого органу розпочата документальна перевірка або складено акт за наслідками такої перевірки (ч. 2 п. 7 підр. 9-2 розд. XX «Перехідні положення» ПК України); коли платник податків отримав податкове повідомлення-рішення, за яким податкові зобов'язання з податку на прибуток підприємств та/або податку на додану вартість не приведені у відповідність до норм ПК України (п. 7 підр. 9 розд. XX «Перехідні положення» ПК України); коли були неузгоджені суми податкових зобов'язань з податку на прибуток та/або податку на додану вартість, визначені у податкових повідомленнях-рішеннях, щодо яких триває процедура адміністративного оскарження (п. 7 підр. 9-2 розд. XX «Перехідні положення» ПК України) [13]; коли був складений адміністративний протокол про порушення встановленого порядку ведення податкового обліку платником податків (його посадовою особою) (п. 1 ст. 3 підр. II розд. XX «Перехідні положення» ПК України) [13]; коли було порушено кримінальне провадження про ухилення від сплати податків та зборів (обов'язкових платежів) стосовно платника

податків (його посадовою особою) (п. 2 ст. 3 підр. II розд. XX «Перехідні положення» ПК України) [13]. Підкреслимо, що податковий компроміс, проведений відповідно до Закону України № 63-VIII від 25.12.2014, передбачав звільнення від кримінальної та адміністративної відповідальності, якщо платники податків виконали умови податкового компромісу: п. 10 підр. 9 розд. XX «Перехідні положення» ПК України передбачав, що діяння, вчинене платником податків або його посадовими (службовими) особами, що призвело до заниження його податкових зобов'язань з податку на прибуток підприємств та/або податку на додану вартість, якщо такі податкові зобов'язання уточнені за процедурами застосування податкового компромісу та сплачені до бюджетів, не вважається умисним ухиленням від сплати податків (зборів) обов'язкових платежів [13]. Для того, щоб реалізувати механізм звільнення від кримінальної та адміністративної відповідальності в разі досягнення податкового компромісу, законодавець передбачив внесення відповідних змін до законодавчих актів: ст. 163-1 КпАП було доповнено ч. 3 такого змісту: «...дії, передбачені ч. 1 і 2 цієї статті, не вважаються порушенням платником податків встановленого порядку ведення податкового обліку, якщо платник податків досяг податкового компромісу відповідно до підр. 9-2 розд. XX «Перехідні положення» ПК України»; ст. 212 КК України було доповнено ч. 5 такого змісту: «...діяння, передбачені ч. 1 – 3 цієї статті не вважаються умисним ухиленням від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), якщо платник податків досяг податкового компромісу відповідно до підрозділу 9-2 розд. XX «Перехідні положення» ПК України» [204]. Отже, податковий компроміс передбачав звільнення від фінансової, адміністративної, кримінальної відповідальності для платників податків, які відповідали визначеним у нормативно-правовому акті про оголошення податкового компромісу ознакам у разі виконання ними передбачених умов фінансового характеру (добровільної сплати до бюджету сум знижених податкових зобов'язань з податку на додатку вартість та/або податку на прибуток).

Податковий компроміс мав чітко визначені межі застосування – поширювався на дії, що були скоєні до 1 квітня 2014 року, і обмежений певними часовими межами: процедура його досягнення не могла тривати більше ніж 70 календарних днів з дня, наступного за днем подання уточнюючого розрахунку (п. 3 підр. 9-2 розд. XX «Перехідні положення» ПК України), тобто податковий компроміс

мав чітко визначені межі застосування. Мета проведення податкового компромісу у Законі України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо особливостей уточнення податкових зобов'язань з податку на прибуток підприємств та податку на додану вартість у разі застосування податкового компромісу» від № 63-VIII від 25.12.2014 не визначалася. Проте у пояснювальній записці до законопроекту цього Закону вказувалося, що він загалом спрямований на встановлення діалогу між державою та платниками податків, звільнення платників податків від фінансової, кримінальної та адміністративної відповідальності за умови сплати не задекларованих та/або неузгоджених платежів з податку на додану вартість та податку на прибуток підприємств, зменшення кількості адміністративних скарг до контролюючих органів та адміністративних позовів до суду платників податків на рішення контролюючих органів, а також забезпечення додаткових податкових надходжень до бюджету [14]. Фактично мета прийняття цього закону ідентична меті прийняття податкової амністії: фіскальна (поповнення бюджету), соціальна (досягнення діалогу між платниками податків та державою), скорочення витрат на адміністрування виявлення, розслідування та судовий розгляд порушень законодавства про податки та збори.

Процедура проведення податкового компромісу у разі добровільного декларування платником податків занижених податкових зобов'язань з податку на додану вартість та податку на прибуток передбачала такі етапи: 1) платник податків добровільно, за власним бажанням протягом 90 днів з моменту набрання чинності Законом України № 63-VIII від 25.12.2014 подавав до контролюючих органів за основним місцем свого податкового обліку заяву про намір досягнення податкового компромісу, в якій повинен був зазначити інформацію щодо мотивів подання уточнюючого розрахунку для застосування до нього процедури досягнення податкового компромісу, та уточнюючий розрахунок податкових зобов'язань з податку на прибуток підприємств та/або податку на додану вартість, в якому необхідно було визначити суму завищення витрат, що враховувалися при визначенні об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств та/або суму завищення податкового кредиту з податку на додану вартість за будь-які податкові періоди до 1 квітня 2014 року (з урахуванням строків давності, встановлених ст. 102 ПК України), за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики разом із пере-

ліком (описом) господарських операцій, щодо яких здійснено уточнення показників податкової декларації; 2) розгляд поданих документів контролюючими органами здійснювався протягом 10 днів з дня, наступного за днем подання уточнюючого розрахунку та заяви про компроміс, за результатами чого контролюючий орган: а) приймав заяву або відмовляв у прийнятті заяви про намір досягнення податкового компромісу; б) приймав рішення про необхідність або відсутність необхідності проведення документальної позапланової перевірки; в) повідомляв платника податків про прийняте рішення щодо проведення перевірки, при цьому якщо контролюючий орган повідомляв платника податків про відсутність необхідності податкової перевірки, то вважалося, що податкове зобов'язання, визначене в уточнюючому розрахунку, є узгодженим, і воно підлягало сплаті протягом 10 днів з дня, наступного за днем отримання платником податків рішення контролюючого рішення про відсутність необхідності проведення документальної позапланової перевірки; 3) у разі прийняття рішення про необхідність проведення документальної позапланової перевірки, контролюючий орган проводив таку перевірку, при цьому вона могла проводитися виключно з питань, які стосувалися витрат, що враховуються при визначенні об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств та/або суми завищення податкового кредиту з податку на додану вартість, у межах процедури досягнення податкового компромісу; 4) за результатами проведеної податкової перевірки контролюючий орган: а) складав довідку про відсутність порушень, що підтверджувала правомірність визначення сум податкових зобов'язань; б) у разі виявлення порушень платником податків вимог податкового законодавства приймав податкове повідомлення-рішення, сплата грошового зобов'язання за яким здійснюється у розмірі 5 % від суми податку, а інша частина – 95 % – вважається погашеною; 5) платник податків сплачував податкові зобов'язання, визначені в уточнюючому розрахунку та/або податковому повідомленні-рішенні протягом 10 календарних днів з дня, наступного за днем узгодження, після чого податковий компроміс вважається досягнутим. Виходячи з аналізу процедури податкового компромісу, констатуємо, що фактично вона ідентична процедурі податкової амністії з можливістю перевірки.

За досягненням податкового компромісу в органи фіскальної служби звернулися 8 174 платника податків, а скористалися таким компромісом 6 152 платника податків; за результатами податкового компромісу до державного бюджету надійшло 793,9 млн. грн. [15].

Аналітики відзначають незадовільність результатів податкового компромісу і вказують, що кількість платників податків, що взяла участь у податковому компромісі, мізерна, оскільки натепер в Україні зареєстровано 1 465 558 юридичних осіб, які є основними платниками податку на прибуток та додану вартість [16]. Отже, у відсотковому співвідношенні в податковому компромісі взяло участь лише 0,5 % платників податків. Що ж стосується суми надходжень від реалізації податкового компромісу, то вони не лише не досягли показника, який визначався за оцінками підрахувань неузгоджених сум податкових зобов'язань з податку на прибуток та податок на додану вартість, визначені у податкових повідомленнях-рішеннях, стосовно яких триває процедура судового оскарження (суми не сплачених податків на прибуток та додану вартість за підрахунками Державної фіскальної служби України досягли майже 200 млрд. грн., а отже за результатами податкового компромісу до бюджету мало надійти близько 10 млрд. грн.), але й не задовольнив очікувань Державної фіскальної служби України, за прогнозами якої до бюджету мало надійти близько 3 млрд. грн. [17]. Тобто за результатами податкового компромісу до Державного бюджету України надійшло лише 2,6 % очікуваних сум надходжень від реалізації податкового компромісу [16, с. 239]. Для порівняння: за результатами перевірок, здійснених у 2015 році органами фіскальної служби України, до бюджету донраховано 35,6 млрд. грн. грошових зобов'язань, в тому числі за результатами планових документальних перевірок – 18,5 млрд. грн., позапланових – 18 млрд. грн., а в 2016 році за результатами перевірок, здійснених у 2016 році органами фіскальної служби України, до бюджету донраховано 28,4 млрд. грн. (за плановими – 15,5 млрд. грн., за позаплановими – 12,6 млрд. грн., за фактичними – 163 млн. грн.) [15]. Отже, заходи фінансового контролю виявилися більш ефективними, ніж процедура податкового компромісу, а тому можна констатувати, що своєї мети податковий компроміс не досяг.

Крім цього, податковий компроміс було поширено на виявлені ухилення від сплати податків таких платників податків, проти яких було порушене кримінальне провадження або розпочато судове переслідування, що дозволило платникам податків, стосовно яких вже було порушене кримінальне провадження або розпочато судове переслідування за виявлені ухилення від сплати податків, скористатися таким компромісом, в результаті чого в бюджет надійшло 131 млн. грн. [15]. Якщо врахувати, що платники податків

сплатити лише 5 % суми несплачених податків, то шляхом нескладних арифметичних підрахувань можна визначити, що державний бюджет втратив більше 1 млрд. грн., які могли б надійти в бюджет за результатами закінчених судових проваджень. На наш погляд, це також свідчить про негативні результати податкового компромісу.

У чому ж причина незадовільного результату податкового компромісу, проведеного Україні в 2014 році?

Зарубіжний досвід проведення податкових амністій свідчить про те, що ефективність проведення податкових амністій залежить від урахування стану економіки країни, рівня довіри населення до уряду та ефективності сформованої в країні системи податкового контролю. Врахування стану економіки для проведення податкових амністій має велике значення, оскільки зарубіжний досвід та дослідження, проведені американськими науковцями щодо визначення чинників, які забезпечують позитивні наслідки реалізації таких амністій (А. Кассоном, С. Марчесом, Л. Франзони, П. Оліверой), переконують у тому, що в країнах з депресивною економікою проведення податкових амністій не досягає позитивного результату [18; 19, с. 55; 20, с. 575]. Незважаючи на те, що саме країни з депресивною економікою волюють проведення податкових амністій як заходу, спрямованого на поповнення державного бюджету, їх результати в таких країнах не лише не приносять очікуваних надходжень, але й призводять до інших негативних наслідків податкових амністій – послаблення податкової дисципліни, інтерпоруальної дискримінації тощо. Платники податків у країні з депресивною економікою не поспішають віддавати власні активи в умовах кризи, оскільки зменшення ліквідної маси зменшує шанси таких платників на конкурентні переваги. У 2014–2015 роках стан економіки України суттєво погіршився через серйозні деструктивні процеси (руйнація інфраструктури на території бойових дій, дезорганізація усталених виробничих зв'язків і критично важливих поставачань ресурсів, часткова втрата зовнішніх ринків та експортного потенціалу і т. ін.). Згідно зі статистичними даними реальний валовий внутрішній продукт (ВВП) України впав у 2014 році на 6,8 % [15]. Отже, період, в який проводився податковий компроміс в Україні, – це період спаду в економіці. Неврахування економічної ситуації в країні стало однією з умов, що спричинили незадовільні результати його реалізації.

Крім цього, рівень довіри до уряду в Україні в 2014 році становив 19,8 %, тобто був занадто низьким для реалізації такого компромісу [21]. Низький рівень довіри до

уряду також став тим чинником, що зумовив незадовільні результати реалізації податкового компромісу, що розглядається. Також необхідно підкреслити, що з 8 174 платників податків, які звернулися за застосуванням податкового компромісу, 1 511 були такими платниками, проти яких було порушене кримінальне провадження або розпочато судове переслідування за виявлені ухилення від сплати податків, а отже, застосування до них процедури податкового компромісу дозволило цим платникам не понести кримінальної відповідальності за скоєні ухилення від сплати податків та зборів (інших обов'язкових платежів). Також механізм податкового компромісу не встановлював достатніх гарантій щодо звільнення від відповідальності за порушення платниками податків податкового законодавства, тоді як надання таких гарантій є важливою умовою забезпечення ефективності реалізації податкових амністій.

Проведення податкового компромісу в Україні не супроводжувалося реформуванням податкового законодавства, правовий механізм податку на прибуток та податку на додану вартість змінено не було, а отже, була знехтувана ще одна умова забезпечення ефективності податкових амністій. Досвід проведення ефективних податкових амністій у зарубіжних країнах переконує, що податковій амністії повинна передувати агресивна рекламна компанія, спрямована на інформування платників податків про майбутнє оголошення податкової амністії, умови і механізм її проведення, а також одночасно з оголошенням податкової амністії необхідно посилити відповідальність за порушення законодавства про податки та збори для тих платників податків, які порушили податкове законодавство, могли взяти участь у податковій амністії, але не скористалися таким правом, що також не було зроблено під час проведення податкового компромісу в Україні.

Висновки.

З урахуванням аналізу причин, що зумовили незадовільні результати проведення податкового компромісу, можемо зробити прогнози щодо проведення податкової амністії капіталів фізичних осіб. Так, у 2017 році економіка України зросла на 2,3 %, проте таке зростання не забезпечує стабілізації економіки, яка за 2014-2016 роки впала на 16 % [22]. Крім цього, рівень довіри до влади зменшився ще більше і натеper становить 9,8 % [21]. Тому, на нашу думку, проведення податкових амністій (в тому числі амністій капіталів фізичних осіб) в Україні на сучасному етапі в умовах кризи в економіці, низької

довіри до уряду є недоцільним, а податкові амністії, якщо вони будуть проведені, призведуть до негативних наслідків, насамперед ще більше послаблять податкову дисципліну платників податків.

Список використаних джерел:

1. Податкова амністія та «нульові декларації»: звернення П. О. Порошенка до спільноти [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.5.ua/suspilstvo/podatkova-amnistia-i-nulovi-deklaratsii-iak-proponuiut-polehshyty-zhyttia-biznesu-v-ukraini-166366.html>

2. Білоус О. П. Компроміси в досудовому розслідуванні ухилень від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) із використанням конвертаційних центрів / О. П. Білоус // Теорія та практика судової експертизи і криміналістики. – 2015. – Вип. 15. – С. 138–148.

3. Вишинський А. Податковий компроміс: геніальна ідея чи афера року? // Економічна правда. – 21.05.2014. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.epravda.com.ua> (дата звернення: 04.03.2017).

4. Рибій М. Податковий компроміс чи кіт в мішку / М. Рибій // Економічна правда. – 27.01.2015. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.epravda.com.ua> (дата звернення: 16.03.2017).

5. Сльозко О. О., Глазова А. Б. Позитивний досвід податкових амністій розвинутих країн для України / О. О. Сльозко, А. Б. Глазова // Інтелект ХХІ. – 2015. – № 5. – С. 27–35.

6. Афян А. Налоговий компроміс: разорит бизнес и обогатит чиновников / А. Афян // Ліга. Нет. – 5.07.2014 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.liga.net> (дата звернення: 11.04.2017).

7. Гетманцев Д. Податковий компроміс чи явка з повинною / Д. Гетманцев // Дзеркало тижня. – 22.05.2014. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://gazeta.dt.ua> (дата звернення: 12.07.2016).

8. Бондаренко Д. Податковий компроміс по-українськи / Д. Бондаренко // Економічна правда. – 10.02.2015. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.epravda.com.ua> (дата звернення: 28.09.2016).

9. Полянничко А. Налоговий компроміс – подарок или ловушка? / А. Полянничко // ЮрЛіга [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://jurliga.ligazakon.ua> (дата звернення: 12.11.2016).

10. Макарчук Р. Податковий компроміс: купа підводних рифів, прихованих

законодавцями під товстою пеленою барвистих обіцянок / Р. Макарчук // Дзеркало тижня. – 30.01.2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://gazeta.dt.ua> (дата звернення: 12.08.2016).

11. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України (щодо податкової реформи) : Проект Закону від 28 грудня 2014 р. № 71-VIII року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=53072

12. Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо особливостей уточнення податкових зобов'язань з податку на прибуток підприємств та податку на додану вартість у разі застосування податкового компромісу : Закон України від 25.12.2014 № 63-VIII // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2015. – № 6. – Ст. 38.

13. Податковий кодекс України : Закон України від 02.12.2010 № 2755-VI // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2011., – № 13–14, № 15–16, № 17. – Ст.112.

14. Пояснювальна записка до доопрацьованого проекту Закону України про внесення змін до Податкового кодексу України щодо особливостей уточнення податкових зобов'язань з податку на прибуток підприємств та податку на додану вартість у разі застосування податкового компромісу. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=53016 (дата звернення: 19.08.2017).

15. Офіційний сайт Державної фіскальної служби України. [Електронний ре-

сурс]. – Режим доступу : <http://sfs.gov.ua/media-tsentr/novini/198251.html> (дата звернення: 31.08.2017)

16. Реєстраційні дані щодо юридичних осіб в Україні станом на 01.04.2014 / Державна реєстраційна служба України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://usr.minjust.gov.ua> (дата звернення: 11.01.2017).

17. Звіт про виконання Плану роботи Державної фіскальної служби України на 2015 рік. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://sfs.gov.ua/data/files/131201.pdf> (дата звернення: 15.01.2017).

18. Cassone A., Marchese C. Tax amnesties as special sales offers: the Italian experience. Public Finance. Finances Publiques. – 1995. – Vol. 50 (1). – P. 51–66.

19. Franzoni L. Punishment and grace: on the economics of tax amnesties. Public Finance. Finances Publiques. – 1996. – Vol. 51 (3). – P. 351–366.

20. Olivella P. Tax amnesties and tax evasion inertia. Public Finance. Finances Publiques (PF/FP). – 1996. – Vol. 51 (4/Suppl.). – P. 573–574.

21. Українці не довіряють усім інститутам влади в країні, – опитування [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://zaxid.net/ukrayintsi_ne_doviryayut_usim_institutsiyam_vladi_v_krayini_opituvannya_n1360742 (дата звернення: 19.07.2017).

22. Україна: Економічний огляд, 2017. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.worldbank.org/uk/country/ukraine/publication/economic-update-spring-2017> (дата звернення: 20.09.2017).

Автор исследует перспективы проведения налоговой амнистии капиталов физических лиц в Украине. Указывается, что в Украине уже проводились налоговые амнистии: в 2014 году был проведен налоговый компромисс относительно налоговых обязательств по налогу на прибыль предприятий и налога на добавленную стоимость. Проанализированы результаты налогового компромисса, указана их негативность. С учетом условий эффективного проведения налоговых амнистий, выделенных зарубежными учеными на основании анализа проведения налоговых амнистий в других странах, отмечены причины негативных результатов проведенного налогового компромисса в Украине. Сделан прогноз относительно негативности проведения налоговых амнистий капиталов физических лиц на современном этапе в Украине.

Ключевые слова: налоговые амнистии, амнистия капиталов, налоговый компромисс.

The author studies the prospects of carrying out a tax amnesty of individuals' capital in Ukraine. It is noted that tax amnesties have already taken place in Ukraine - in 2014 a tax compromise was made in relation to tax obligations on corporate profit tax and value added tax. The results of the tax compromise are analyzed and their negativity is acknowledged. Taking into account the effectiveness of the tax amnesty, distinguished by foreign researchers on the basis of analysis of tax amnesties in other countries, the reasons of the negative results of the tax compromise carried out in Ukraine were noted. The prediction on the negative nature of the tax amnesty of individuals' capital at the current stage in Ukraine is made in the article.

Key words: tax amnesty, amnesty of capitals, tax compromise/